

INLEIDING

HOOG IN DE HIGH ROLLER

De High Roller in Las Vegas is niet zomaar een reuzenrad. Het is een réuzenrad. Het grootste rad in de Verenigde Staten van Amerika (VS) van maar liefst 167 meter hoog. En ik zit erin, met mijn man en onze twee kids. De cabine hebben we - wat een luxe - geheel voor onszelf.

De kids, jong en onbevangen als ze nog zijn, dansen op de muziek die uit de boxen schalt en rennen door de cabine, die daar groot genoeg voor is, heen en weer. Het volgende moment staan ze weer met hun neus tegen de ruit gedrukt. En dan te weten dat de cabine praktisch geheel uit glas bestaat. Ik, met mijn hoogtevrees, zou hier normaliter heel zenuwachtig van worden en paniekerig roepen dat niemand, maar dan ook niemand een vin mag verroeren tijdens het ritje. Maar dit ritje duurt een half uur. Een half uur stilzitten is veel gevraagd, zeker van twee kleuters van vier en vijf. En ik moet zeggen, ik voel me wel relaxed.

Onder ons worden de straten en de gebouwen kleiner, het uitzicht voor ons wordt steeds weidser. Buiten is het veertig graden Celsius. Op straat zoeken de mensen dan ook regelmatig verkoeling op bij een van de sprinklers die je overal tegenkomt. Hier in de cabine zorgt de airconditioning voor een aangename temperatuur. Via een beeldscherm vertelt een jonge gast vol Amerikaans enthousiasme – uitbundig dus – diverse wetenswaardigheden over de High Roller, daarna klinkt ‘A little less conversation, a little more action’ van Elvis vs. JXL weer uit de luidspreker. Het leidt af en ik voel me – ook op z’n Amerikaans – *very safe*. “Kijk jongens,” ik wijs naar links, “daar ligt ons hotel!” Ik leg uit waar precies de kinderen moeten kijken. Dit ritje is leuk, dit ritje is cool!

Om ons heen zien we de gekte van Las Vegas: het Bellagio met z’n muzikale fontein, de replica van de Eiffeltoren en The Venetian: het hotel waar Venetië is nagebootst. We zijn er gisteravond doorheen gewandeld. Je weet niet wat je ziet: meer dan 4.000 kamers verspreid over 36 verdiepingen, zo’n 160 winkels en dik 40 restaurants ondergebracht in een winkelcentrum met – ja echt – als middelpunt het San Marcoplein! Op het plafond is een blauwe lucht met witte wolken geschilderd. Het lijkt zo echt dat toen we eronder stonden, ik even dacht dat we buiten waren. Gondels zijn er vanzelfsprekend ook, want zeg je Venetië, dan zeg je gondels. Die varen er door heuse kanalen, gewoon dwars door het hotel heen.

Las Vegas is *over the top*, maar ik vind het fantastisch, ook hier in de High Roller. Ik geniet en denk bij mezelf: dit is toch wel andere koek dan een kampeervakantie in Frankrijk of in de Hollandse regen.